

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 22 mei 2018 met nummer RvVb/A/1718/0899
in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0318/A

Verzoekende partij de nv **PUBLIFER**

vertegenwoordigd door advocaat Erik VANDEN BRANDE, met
woonplaatskeuze op het kantoor te 1040 Brussel, Sint Michielslaan
55 bus 10

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

I. **BESTREDEN BESLISSING**

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 30 december 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 17 november 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Genk van 19 juli 2016 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het regulariseren van de plaatsing van een publiciteitspaneel op een openbaar domeingoed (spoorberm) op het perceel gelegen te Genk, Noordlaan zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 7, sectie H, nummer 34G166.

II. **VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient geen wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 24 april 2018.

De verzoekende en verwerende partij verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De verzoekende partij dient op 24 april 2016 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Genk een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het behoud van een publiciteitspaneel op openbaar domeingoed van de NMBS op een perceel gelegen te Genk, Noordlaan zn.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Hasselt-Genk', vastgesteld met een koninklijk besluit van 3 april 1979, in woongebied.

Over de aanvraag wordt er geen openbaar onderzoek gehouden.

Op eensluidend advies van 12 juli 2016 van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar weigert het college van burgemeester en schepenen van de stad Genk op 19 juli 2016 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij. Het college motiveert:

“ ...

Verenigbaarheid met de voorschriften inzake ruimtelijke ordening

(...)

De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften van het gewestplan;

(...)

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

(...)

- het reclamepaneel heeft een oppervlakte van 13,17 m2 en dient als overdreven beschouwd te worden;*
- het reclamepaneel, zichtbaar langs de Noordlaan en de Tennislaan; is storend in het straatbeeld;*
- de onesthetische uitvoering door de prefab betonelementen die de stabiliteit moeten verzekeren;*
- een gelijkaardig reclamepaneel werd zelfs naast een gewestweg (Torenlaan, R02016/0126), geweigerd. Omwille van direct werkende normen en ontoelaatbare afleiding voor de automobilisten. Het reclamepaneel is in wanverhouding met het weg profiel van de Noordlaan.*

...”

Tegen die beslissing tekent de verzoekende partij op 19 augustus 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 19 oktober 2016 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 25 oktober 2016 beslist de verwerende partij op 17 november 2016 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert:

“ ...

Overwegende dat de aanvraag een éézijdige publiciteitsinrichting betreft, met een paneel in een witte aluminium omlijsting met kaderafmetingen 6.27 m breedte x 2.37 m hoogte, bevestigd op een structuur uit verzinkte gegalvaniseerde platen vastgemaakt op een stalen onderstel met betonnen blokken als tegengewicht; dat boven het paneel een verlichting met buisvormige fluorescentielampen aangebracht is; dat de totale hoogte 4.95 m bedraagt; dat de publiciteit tweewekelijks wijzigt;

(...)

Overwegende dat overeenkomstig artikel 4.3.1 VCRO een vergunning geweigerd wordt indien het aangevraagde onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening;

(...)

Overwegende dat het beroepschrift in hoofdzaak de volgende argumentatie aanvoert:

- *de aanvraag is in overeenstemming met de geldende wettelijke en reglementaire bepalingen;*
- *het voorgestelde brengt de goede plaatselijke aanleg niet in het gedrang en is bijgevolg voor vergunning vatbaar;*
indien de vergunning in de tijd beperkt wordt, betreft het geen permanente vergunning die een hypotheek kan leggen op het plaatselijk stedenbouwkundig beleid; hierbij aansluitend wordt in het beroepschrift het voorwerp van de aanvraag beperkt tot een tijdelijke stedenbouwkundige vergunning, beperkt in de tijd tot een termijn van vijf jaar;

Overwegende dat de aanvraag een alleenstaand publiciteitsbord betreft, geen betrekking hebbende op een ter plaatse gevestigd bedrijf, handelszaak of activiteit;
dat door zijn ruime afmetingen dit publiciteitsbord een duidelijke aanwezigheid in het straatbeeld heeft;

Overwegende dat aan oostzijde dit publiciteitspaneel in het zicht van het groene kader van de hoogstammige bomen en lagere ondergroei op de spoorwegbermen op een storende wijze aanwezig is; dat uit beelden beschikbaar op het internet (Google maps) en daterend van vóór de plaatsing van het bord, blijkt dat de vroegere op deze plaats staande bomen en struiken tot tegen het voetpad langs de weg reikten; dat deze verwijderd geworden zijn; dat aan westzijde (achterkant) dit bord het uitzicht heeft van een louter functionele constructie, niet als een esthetisch afgewerkt geheel geconcipieerd; dat de op de voet gestapelde betonblokken in functie van tegengewicht, ruim anderhalve meter hoog, het geheel een rommelige aanblik geven;
dat vanuit ruimtelijk oogpunt het aangevraagde een visuele vervuiling van de onmiddellijke omgeving inhoudt;

Overwegende dat de Noordlaan beschouwd wordt als een lokale gebiedsontsluitingsweg en inzake mobiliteit een verkeersintensief gebruik kent; dat op deze locatie, met aan oostzijde op circa 60m een drukke verkeersrotonde en aan westzijde binnen een afstand van circa 100m twee kruispunten met 3 zijstraten, de nadrukkelijke aanwezigheid van een dergelijke aandachtstrekker uit oogpunt van verkeersveiligheid niet gewenst is;

Overwegende dat de voorgestelde regularisatie niet verenigbaar is met een goede ordening van de plaats;

...

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig ingesteld is. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij neemt een enig middel uit “de schending van artikel 4.3.1. VCRO, de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name de materiële motiveringsplicht, het motiveringsbeginsel – meer bepaald het principe volgens hetwelk elke administratieve beslissing dient te berusten op afdoende juridische en feitelijke overwegingen - en het zorgvuldigheidsbeginsel, en uit de schending van artikelen 2 en 3 van de wet dd. 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (schending van de formele en materiële motiveringsplicht)”.

Het middel stelt:

“ ...

1.

Artikel 4.3.1 §2 VCRO stelt o.m. dat het vergunningverlenende bestuursorgaan, voor wat betreft de overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening, bij de beoordeling van het aangevraagde rekening dient te houden met de in de omgeving bestaande toestand.

De vergunningverlenende overheid dient bij het toepassen en het beoordelen van het toetsingsbegrip “de goede plaatselijke aanleg” of “de goede ruimtelijke ordening” op grond van het zorgvuldigheidsbeginsel rekening te houden met alle relevante feitengegevens omtrent de aard, de ligging, de hoogte en de oppervlakte van het bouwperceel en de beoogde bouwwerken, evenals met deze omtrent de specifieke kenmerken van de onmiddellijke omgeving.

Het zorgvuldigheidsbeginsel vereist dat de overheid als een normaal voorzichtig en naar redelijkheid handelende overheid beslissingen neemt die steunen op zorgvuldige feiten – en informatiegaring tijdens de voorbereidende fase en de plicht om alle elementen, aspecten of belangen van het dossier in ogenschouw te nemen.

Een beslissing moet steunen op juiste feitelijke gegevens en rechtens aanvaardbare motieven. De overheid is in haar zoektocht naar deze motieven gehouden tot de naleving van het zorgvuldigheidsbeginsel (...).

De materiële motiveringsplicht houdt in dat elke administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen genomen worden (...).

Alvorens een rechtmatig besluit te kunnen nemen, moet de overheid op de hoogte zijn van de feiten. De overheid moet haar beslissingen baseren op feiten die een determinerende invloed hebben op de uiteindelijke beslissing (...).

Bij het aanvoeren van een schending van de materiële motiveringsplicht moet derhalve worden nagegaan of de motieven van het bestreden besluit steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

De formeel uitgedrukte motieven van de beslissing moeten toelaten te achterhalen of de vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de bouwaanvraag met de goede plaatselijke ordening in concreto rekening heeft gehouden

met alle relevante feitelijke aspecten met betrekking tot de ordening van de onmiddellijke omgeving en of deze gegevens correct werden beoordeeld.

2.

In casu is de motivering van het bestreden deputatiebesluit gebrekkig, minstens niet afdoende.

Verzoeker in beroep had in het beroepschrift voor de Deputatie het volgende argument ontwikkeld:

“De inplantingsplaats van het paneel (in de berm van de lagergelegen spoorweg) werd goedgekeurd door de NMBS en kan geen obstakel zijn voor de stad, die eerder trouwens toelatingen verleende voor 8 m² borden in tussenbermen (zie de locaties te Genk, Jaarbeurslaan, Duinenlaan en Zuiderring).

Evenmin mag huidige aanvraag negatief beoordeeld worden omwille van het feit dat op het paneel geen permanente reclame (long conservation, vaste reclame) voorzien is voor één enkele handelsactiviteit maar de reclameboodschappen regelmatig (in principe tweewekelijks) zullen wijzigen in functie van de geboekte campagnes van de klanten.

Immers vergunde de stad Genk de reclaimedragers aan de Jaarbeurslaan, Duinenlaan en Zuiderring, die allen een scrol systeem hebben waardoor continu, met een tussenpoos van enkele seconden, opeenvolgende reclameboodschappen worden getoond (tot drie zijden per bord).

Het paneel dat nu voorgesteld wordt is weliswaar geen uithangbord, maar toch “statischer” dan de vergunde 8 m² scroller borden op het grondgebied van de stad. Vanuit het oogpunt van een goede plaatselijke ordening zijn er bijgevolg geen redenen die het verlenen van een vergunning verhinderen.”

De Raad zal vaststellen dat deze voor de Deputatie aangevoerde beroepsargumenten niét werden onderzocht door de verwerende partij. Nergens in de bestreden beslissing wordt melding gemaakt van het feit dat de stad Genk in de onmiddellijke omgeving op drie locaties (Jaarbeurslaan, Duinenlaan, Zuiderring) reclameborden met een scrollsysteem heeft vergund die geen uithangborden zijn en waarbij de publiciteit niet tweewekelijks maar tot 3 keer per minuut wijzigt !

De Deputatie weerhoudt wel, in het nadeel van nv Publifer, dat de aanvraag geen uithangbord met vaste reclameboodschap betreft maar daarentegen het de bedoeling is om de reclame regelmatig te wijzigen: “dat de aanvraag een alleenstaand publiciteitsbord betreft waarvan de publiciteit tweewekelijks wijzigt, geen betrekking hebbende op een ter plaatse gevestigd bedrijf, handelszaak of activiteit”. De Deputatie onderzoekt echter niet de in de onmiddellijke omgeving bestaande toestand die nv Publifer had aangevoerd, met name dat “het paneel dat voorgesteld wordt weliswaar geen uithangbord is maar toch statischer dan de vergunde 8 m² scroller borden op het grondgebied van de stad Genk aan de Jaarbeurslaan, Duinenlaan en Zuiderring, waarbij continu, met een tussenpoos van enkele seconden, opeenvolgende reclameboodschappen worden getoond, tot drie zijden per bord.”

Het vergunnen door stad Genk van panelen met continu wisselende reclameboodschappen die een concurrerende onderneming in de onmiddellijke omgeving uitbaat, vormt een belangrijk referentiepunt en dus een feitelijk kenmerk van de aanvraag. Het niet vermelden of niet onderzoeken van deze toestand getuigt dan ook niet van de vereiste zorgvuldigheid.

Het maakt daarbij niet uit dat de verwerende partij de ruimtelijke impact van de constructie van nv Publifer op de omgeving heeft beoordeeld. De vergunde reclameborden van de concurrentie maken een onderdeel uit van de in de omgeving bestaande toestand, waardoor minstens rekening diende gehouden te worden door de verwerende partij met de vergunning die door de stad Genk werd afgeleverd voor voormelde panelen en hun aanwezigheid aldaar.

Indien de verwerende partij van oordeel was dat bovengenoemde elementen geen relevante beoordelingsgrond vormen voor het beoordelen van de aanvraag, dan diende zij ook die beslissing te motiveren. De bestreden beslissing negeert echter volkomen de in de omgeving bestaande toestand qua vergunde reclameborden.

Nochtans was een degelijke motivering op dit punt des te meer vereist nu verzoeker in beroep deze grief uitdrukkelijk heeft opgeworpen in zijn beroepsschrift én tijdens de hoorzitting.

In het bestreden besluit werd de argumentatie van de provinciale stedenbouwkundig ambtenaar letterlijk overgenomen. Er werd zelfs geen zin of overweging aan toegevoegd.

De verwerende partij heeft het beroepsdossier van nv Publifer op onzorgvuldige wijze afgehandeld.

De motivering van het bestreden besluit is gebrekkig, minstens niet afdoende.

De aanvraag werd in beroep onvoldoende onderzocht c.q. gemotiveerd.

...

2.

De verwerende partij antwoordt:

“..."

Volgens de verzoekende partij zouden de door de stad Genk aan een concurrerende onderneming vergunde reclameborden gelegen aan de Jaarbeurslaan, de Duinenlaan en de Zuiderring deel uitmaken van de in de omgeving bestaande toestand en had ons college deze bijgevolg in zijn beoordeling moeten betrekken, temeer daar de verzoekende partij dit als beroepsargument had aangehaald.

Ons college wenst hierop in eerste instantie te verwijzen naar volgende motivering uit het bestreden besluit:

(...)

Art 4.3.1 VCRO stelt inderdaad dat voor het beoordelen van de goede ruimtelijke ordening rekening moet worden gehouden met de in de omgeving bestaande toestand.

Daarbij geldt weliswaar als uitgangspunt dat de ‘in de omgeving bestaande toestand’ de voor het dossier ‘relevante’ in de omgeving bestaande toestand is, rekening houdende met de specifieke gegevens van het dossier en met de in artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO vermelde aandachtspunten en criteria, op basis waarvan de overeenstemming van de aanvraag met een goede ruimtelijke ordening, voor zover noodzakelijk of relevant, beoordeeld moet worden.

Het is aan elke vergunningverlenende overheid om op basis van het concrete dossier en de concrete relevante aandachtspunten te beoordelen met welke bestaande omgeving rekening moet worden gehouden.

Uw Raad kan daarbij in de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht zijn beoordeling van de feiten en van de eisen van een goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van ons college, dat daarbij over een discretionaire bevoegdheid beschikt.

De bevoegdheid van Uw Raad strekt er alleen toe te onderzoeken of ons college zijn appreciatiebevoegdheid behoorlijk heeft uitgeoefend en meer bepaald of het is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het die correct heeft beoordeeld en op basis daarvan rechtmatig, en dus niet kennelijk onredelijk, heeft kunnen beslissen.

Welnu, van zulke kennelijke onredelijkheid is er in casu geenszins sprake.

Als relevante aandachtspunten van de goede ruimtelijke werden voor de plaatsing van een publiciteitsbord terecht de veiligheid en de visueel-vormelijke elementen weerhouden. De verzoekende partij toont alvast niet aan welke andere stedenbouwkundige beoordelingsgronden in casu relevant zijn.

Het is niet onzorgvuldig noch kennelijk onredelijk dat voor de beoordeling van het veiligheidsaspect de relevante in de omgeving bestaande toestand effectief betreft de straat waarlangs de aanvraag gelegen is, zijnde de Noordstraat. Wat het visuele aspect betreft is het tevens niet onzorgvuldig noch kennelijk onredelijk dat de beoordeling plaatsvindt in functie van het straatbeeld waarin het publiciteitspaneel wordt aangebracht en waar het aldus tot een visuele verstoring ter plaatse kan leiden.

De Jaarbeurslaan, de Duinenlaan en de Zuiderring behoorde in functie van bovenvermelde relevante beoordelingsaspecten aldus kennelijk niet tot de voor de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening bestaande toestand.

De verzoekende partij toont het tegendeel niet aan en lijkt er dus louter een andere mening op na te houden, die voornamelijk lijkt te zijn ingegeven vanuit een commercieel standpunt, hetgeen echter geen relevant aandachtspunt is voor de beoordeling van de in de omgeving bestaande toestand en a fortiori evenmin van de goede ruimtelijke ordening.

Een andere mening hebben over een appreciatiekwestie komt neer op loutere opportunitetskritiek en volstaat niet om een stedenbouwkundige vergunning te doen vernietigen.

Evenmin kan de verzoekende partij op ernstige wijze stellen dat ons college in zijn motivering tekort geschoten is. De motiveringsplicht vereist niet dat ons college als administratieve overheid alle beroepsargumenten punt voor punt weerlegt, het volstaat dat uit de beslissing duidelijk blijkt waarom de aanvraag niet in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening om de aanvraag te weigeren.

Uit de bovenstaande beoordeling blijkt minstens impliciet waarom ons college de omgeving van de Jaarbeurslaan, de Duinenlaan en de Zuiderring niet als de in de omgeving bestaande toestand beschouwt, met name omdat zij niet relevant is voor de door ons college terecht gehanteerde beoordelingsgronden, zijnde veiligheid en visueel-vormelijke aspecten.

Overigens betwist de verzoekende partij de juistheid van de bovenvermelde weigeringsmotieven niet. Zij beperkt zich er enkel toe te stellen dat haar beroepsargumenten niet afdoende in rekening werden gebracht.

Zulks kan uiteraard niet volstaan om tot de vernietiging van een weigeringsbeslissing te leiden. Het niet bekritisieren van determinerende weigeringsmotieven leidt er toe dat het verzoekschrift hoe dan ook moet worden verworpen.
...

Beoordeling door de Raad

1.

Uit artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b VCRO blijkt dat een vergunning geweigerd moet worden als de aanvraag onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening. De overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening wordt aan de hand van de beginselen, bepaald in artikel 4.3.1, §2, eerste lid VCRO beoordeeld.

Artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 2° VCRO bepaalt dat de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening van de in de omgeving bestaande toestand moet uitgaan. Bij die *in concreto* uit te voeren beoordeling moet het vergunningverlenend bestuursorgaan in de eerste plaats de ordening in de onmiddellijke omgeving in ogenschouw nemen.

De beoordeling van de verenigbaarheid van de aangevraagde werken met de goede ruimtelijke ordening behoort, binnen de grenzen van de door het gewestplan opgelegde bestemmingsvoorschriften, tot de appreciatiebevoegdheid van het vergunningverlenend bestuursorgaan. Het komt de Raad niet toe om zijn beoordeling van de feiten in de plaats te stellen van die van het bevoegde bestuur. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidsstoezicht is hij enkel bevoegd om na te gaan of het bestuur de hem wettelijk toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren uitgeoefend heeft, met name of het van de juiste feitelijke gegevens uitgegaan is, of het die correct beoordeeld heeft en of het op grond ervan in redelijkheid tot zijn beslissing is kunnen komen.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (vervolgens: Motiveringswet) bepalen dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor een of meer bestuurden of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat die afdoende moeten zijn. Afdoende betekent dat de motivering draagkrachtig moet zijn, dat wil zeggen dat de motieven moeten volstaan om de beslissing te verantwoorden.

Wanneer de deputatie op grond van artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO uitspraak doet over een bij haar ingesteld administratief beroep, treedt zij niet op als bestuurlijk rechtscollege, maar als orgaan van actief bestuur. Het volstaat dat de deputatie, om te voldoen aan de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet, in de vergunningsbeslissing duidelijk de redengeving doet kennen die haar verantwoordt en waaruit, expliciet of impliciet, blijkt waarom de in administratief beroep aangevoerde argumenten niet aanvaard worden, zonder dat alle argumenten *in extenso* en punt voor punt beantwoord hoeven te worden.

2.

De aanvraag wordt in de bestreden beslissing als volgt omschreven:

“...

Overwegende dat de aanvraag een éézijdige publiciteitsinrichting betreft, met een paneel in een witte aluminium omlijsting met kaderafmetingen 6.27 m breedte x 2.37 m hoogte, bevestigd op een structuur uit verzinkte gegalvaniseerde platen vastgemaakt op een stalen onderstel met betonnen blokken als tegengewicht; dat boven het paneel een verlichting

met buisvormige fluorescentielampen aangebracht is; dat de totale hoogte 4.95 m bedraagt; dat de publiciteit tweewekelijks wijzigt;

...

In de bestreden beslissing apprecieert de verwerende partij het te regulariseren publiciteitspaneel, vanwege de afmetingen en de afwerking ervan, in het zicht van het groene kader van de hoogstammige bomen en lagere ondergroei op de spoorwegbermen, als een visueel-esthetische vervuiling van de onmiddellijke omgeving.

Als tweede motief om tot de onverenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening te besluiten, wordt het risico van de aanvraag voor de verkeersveiligheid opgegeven. Dat risico leidt de verwerende partij af uit het verkeersintensief gebruik van de Noordlaan als lokale gebiedsontsluitingsweg, met aan de oostzijde op circa zestig meter een als druk bestempelde verkeersrotonde en aan de westzijde binnen een afstand van ongeveer honderd meter twee kruispunten met drie zijstraten.

De feitelijke juistheid van de beschrijving van de aanvraag staat niet ter discussie. De juistheid van de gegevens die de verwerende partij in aanmerking neemt om aan de aanvraag een risico voor de verkeersveiligheid te verbinden, betwist de verzoekende partij ook niet.

De verzoekende partij reikt in het middel geen argument aan om aannemelijk te maken dat de beoordeling, zowel wat de visuele impact als wat de verkeersveiligheid betreft, van kennelijke onredelijkheid zou getuigen. Die determinerende weigeringsmotieven worden in essentie onbetwist gelaten.

In het middel beperkt de verzoekende partij zich tot het verwijt dat de in administratief beroep aangevoerde argumentatie niet onderzocht en onbeantwoord gelaten werd, met name de door de stad Genk vergunde reclamepanelen aan de Jaarbeurslaan, de Duinenlaan en de Zuiderring met publiciteit die drie keer per minuut wijzigt. De verzoekende partij legt niet uit waar de door haar bedoelde reclameborden zich bevinden ten opzichte van het betrokken perceel en waarom die voor de beoordeling van haar regularisatieaanvraag relevante omgevingsreferenties zouden zijn. De vaststelling dat de verzoekende partij beweert dat het om vergunde reclamepanelen gaat zonder ook maar een vergunningsbeslissing bij te brengen, mag in het midden worden gelaten.

Uit de bestreden beslissing blijkt afdoende om welke redenen van goede ruimtelijke ordening de verwerende partij de aanvraag niet vergunt. Dat de bestreden beslissing de beoordeling in het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar overneemt, kan niet anders doen besluiten. Uit de formele motiveringsplicht volgt niet dat de verwerende partij nog eens afzonderlijk moet motiveren waarom zij het verslag bijtreedt.

3.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt verworpen.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 22 mei 2018 door de negende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de negende kamer,

Elien GELDERS

Geert DE WOLF